

sterne. Tilmed er, som det oplyses i Bemærkningerne til Lovforslaget, nu ogsaa Arresterne i Færd med at blive overfyldt, fordi Straffeanstalterne er overfyldte, idet man ikke kan aflaste Arresterne med de Fanger, der skulde kunne faa Plads i Straffeanstalterne.

Idet jeg iøvrigt kan erklære mig enig i de Udtalelser, der er faldet fra de to foregaaende ærede Talere, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og uforandret Vedtagelse, idet jeg mener, at denne Sag virkelig har Hast, og at der, som Omstændighederne ligger, ikke er Anledning til at nedsætte noget Udvalg.

Axel Møller: Det havde jo været det ønskeligste, om den foreslaaede Udvidelse kunde have været udsat til andre Tider, hvor Statskassen ikke var saa belastet med Udgifter, som den nu er, og hvor Byggeriet var billigere. Men dette kan jo kun være et fromt Ønske, thi det er givet, at der er en saa stærk Nødstilstand til Stede, at man ikke kan forsvare at vente med at skride ind. Det kan jo ikke gaa an at lade Folk, der er dømte til Strafarbejde, staa i lang Tid og i Hundredvis paa Ekspektancelister for at komme ind paa Straffeanstalterne. Jeg vil være tilbøjelig til at slutte mig til den ærede Ordfører for Venstre (Emil Petersen) i hans Anskuelse om, at den foreslaaede Udvidelse vist desværre hurtigt vil vise sig at være for ringe, idet de 200 nye Pladser, der kommer til, neppe vil kunne vise sig tilstrækkelige i Længden.

Flere af de foregaaende ærede Talere er kommet ind paa Spørgsmaalet om Kriminaliteten. Jeg skal ikke her komme ind paa dette Spørgsmaal, selv om det kunde være fristende, men indskrænke mig til at bemærke, at efter alt, hvad der foreligger, ser det ud til, at denne stigende Kriminalitet ikke er en rent forbigaaende Kendsgerning, men at vi maa regne med, at den vil kunne vedblive i et længere Tidsrum ogsaa efter Krigen. Jeg er ganske enig i, at hvad Samfundet kan gøre for at stoppe Kilderne til denne voksende Kriminalitet, bør gøres, og det kan ikke nytte, at man nøjes med i Skolerne at lære Ungdommen Religion og Moral, naar der ikke samtidig dannes en kraftig offentlig Mening ude i Befolkningen, som træder op imod den Slappelse af de moralske Kræfter og imod de mange nedbrydende Tendenser, der viser sig paa saa mange Omraader og mest smitter de unge.

Jeg vil yderligere føje til, at de nu-

værende Forhold kan vi ikke være bekendt at slæbe med over i den nye Tid, som Retsreformen jo gerne skulde føre med sig; vi maa gøre, hvad vi kan, for at Sagen bliver bragt i Orden til den Tid. De nuværende Forhold, at idømte Straffe ikke kan blive eksekveret, kan ikke andet end virke svækkende paa Statens Autoritet og Respekten for Domstolene.

Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne tilsige vor Støtte til Forslagets Gennemførelse.

Bjerring: Jeg er enig med de foregaaende Talere i, at det er beklageligt, at man skal skride til en Udvidelse af vore Fængsler. Jeg kan ganske slutte mig til de Tanker, der er fremsatte af vort Partis Ordfører, Hr. K. M. Klausen, hvoraf det tydeligt fremgik, at Hensigten med vore Straffeanstalter er at forbedre Mennesker, gøre dem igen til gode og nyttige Samfundsborgere, og jeg vil haabe, at de Tanker, som Hr. Klausen her har gjort sig til Talsmand for, maa resultere i nærmere Overvejelser i Justitsministeriet, saaledes at man har overvejet dette Spørgsmaal, inden man skal skride til nye Udvidelser, som den ærede Ordfører for Venstre jo mente, der kunde blive Anledning til i en nær Fremtid, da Kriminaliteten var i en beklagelig Stigning.

Naar jeg har taget Ordet ved denne Lejlighed, er det nærmest for at gøre nogle Henstillinger af mere lokal Interesse til den højtærede Justitsminister. Jeg vil henstille til Ministeren, at naar det nu en Gang er nødvendigt at bygge et nyt Fængsel, saa Arbejdet ved Opførelsen fremskyndes det mest mulige af Hensyn til Arbejdsløsheden. Forholdet er jo dette, at det for Tiden er saa dyrt at bygge, at kun Staten og Kommunerne er i Stand til at sætte Byggearbejder i Gang. Jeg vil ogsaa henstille, at Fangerne i saa lille Udstrækning som vel muligt bruges ved dette Arbejde. Jeg vil finde det heldigst, at Fangerne beskæftiges med det Arbejde, hvortil Værkstederne i Fængselet er indrettede, og at de ikke skaber nogen Konkurrence — i dette Tilfælde med Arbejderne i Byggefagene og med Jordarbejderne. Jeg vil haabe, at Justitsministeren vil tage disse Henstillinger til Følge, da i hvert Fald vor Kommune i højeste Grad er interesseret i, at der i den tilstundende Vinter skaffes Beskæftigelse for saa mange Arbejdere som paa nogen Maade muligt.

Med disse faa Ord vil jeg anbefale nærværende Lovforslag til velvillig og hurtig